

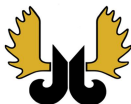
Lähettiläjä / Avsändare

SUOMEN RIISTAKESKUS

Sompiontie 1

00730 HELSINKI

029 431 2001

PÄÄTÖS

Pvm

Nro

24.10.2022

2022-1-000-27380-3

Vastaanottaja / Mottagare

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ML 41 A §:N MUKAINEN KANNANHOIDOLLINEN POIKKEUSLUPA

Hakija

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

HAKEMUS

Hakija on hakenut poikkeuslupaa seuraavasti:

Eläinlaji ja lupamäärä:

ilves

3 kpl

Eläinlaji ja haettu lupa-aika:

ilves

1.12.2022 - 28.2.2023

Hakemusalue:

Pinta-ala

30464 ha

- 59E9NYMTKL.pdf

Hakemuksen perustelut

Hakemuksen kohteena olevan riistaeläinlajin kanta tai kannan tila haetulla lupa-alueella:

- Kannan kasvusta aiheutuu ristiriitoja ja ilvesvastaisuutta. Tavoitteena on ilveskannan kasvun hidastaminen. Kanta kestää hyvin kannanhoidollisen metsästyksen.

Toimenpiteet, jotka luvan sijasta voitaisiin toteuttaa:

- Emme näe muita vaihtoehtoja kuin tehokkaampi metsästys järkevällä pohjalla jolloin kannan kasvua voidaan kaikkein tehokkaimmin tasata.

PÄÄTÖS

Suomen riistakeskus on päättänyt hylätä hakemuksen.

Päätöksen perustelut

Keskeiset sovelletut säännökset

Ilves on aina rauhoitettu metsästyslain (615/1993) 37 §:n 3 momentin perusteella. Rauhoituksesta voidaan poiketa Suomen riistakeskuksen luvalla metsästyslain 41 §:n 1 momentin nojalla 41 a §:ssä säädetyin edellytyksin, jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole eikä päätös haittaa lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä lajin luontaisella levinneisyysalueella

- 1) luonnonvaraisen eläimistön tai kasviston säilyttämiseksi;
- 2) viljelmille, karjankasvatukselle, metsätaloudelle, kalataloudelle, porotaloudelle, vesistölle tai muulle omaisuudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi;
- 3) kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset

syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle; tai

4) näiden lajien tutkimus-, koulutus-, uudelleensijoittamis- ja istuttamistarkoituksessa taikka eläintautien ehkäisemiseksi.

Metsästyslain 41 a §:n 3 momentin mukaan ilvestä koskeva poikkeuslupa voidaan myöntää myös tarkoin valvotuissa oloissa valikoiden ja rajoitetusti tiettyjen yksilöiden pyydystämiseksi tai tappamiseksi.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) 1 §:ssä säädetään poikkeusluvan hakemisesta, 3 §:ssä poikkeusluvan myöntämisen ajankohdista, 4 §:ssä riistaeläintä koskevan poikkeusluvan myöntämisestä ja lupamääräyksistä, 5 §:ssä poikkeusluvan voimassaoloajasta sekä 7 §:ssä poikkeuslupaan liittyvästä saaliin ilmoittamisvelvollisuudesta.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n 1 momentin mukaan poikkeuslupa myönnetään vain sille rajatulle alueelle, jolla metsästyslain 41 a §:ssä säädetyt poikkeusluvan myöntämisedellytykset täyttyvät. Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n 3 momentin mukaan metsästyslain 41 a §:n 3 momentin mukaisia poikkeuslupia tulee myöntää vain lajin vahvalla esiintymisalueella tapahtuvaan metsästyksen.

Metsästyslain 41 §:n 5 momentin mukaan poikkeuslupien nojalla pyydettävän saaliin vuotuista määrää voidaan rajoittaa. Asianomaisesta rajoittamisesta säädetään tarkemmin poikkeusluvalla sallittavasta ilveksen metsästyksestä metsästysvuonna 2022–2023 annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (856/2022). Asetus on voimassa 17.10.2022–31.7.2023.

Lisäksi maa- ja metsätalousministeriö on linjannut ilveskannan hoitoa Suomen ilveskannan hoitosuunnitelmassa. Ilveskannan hoitosuunnitelma on vahvistettu 15.10.2021.

Suotuisa suojelun taso

Poikkeusluvalla sallittavasta ilveksen metsästyksestä metsästysvuonna 2022–2023 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen 1 §:ssä säädetään metsästyslain 41 a §:n 3 momentissa tarkoitettujen poikkeuslupien perusteella saaliiksi saatujen ilvesyksilöiden suurin sallittu määrä. Ao. määrä saa olla enintään 320 yksilöä poronhoitoalueen ulkopuolella. Poronhoitoalueella saalismäärää ei rajoiteta.

Edellä tarkoitettu asetus annetaan vuosittain. Asetuksen perustana on kulloinkin Luonnonvarakeskuksen antamat ilvestä koskevat kantatiedot. Näin ollen asetuksen nojalla sallittavan pyynnin osalta on otettu huomioon se, että mahdollisesti myönnettävien poikkeuslupien nojalla tapahtuva pyynti ja saatu saalis asetettujen ylärajojen puitteissa ei vaaranna poikkeamisen kohteena olevan lajin suotuisaa suojelun tasoa.

Luonnonvarakeskuksen viimeisimmän arvion mukaan (Ilveskanta Suomessa 2022, Luonnonvara- ja biotalouden tutkimus 62/2022) Suomessa oli vuotta vanhempia ilveksiä ennen metsästyskautta 2022–2023 yhteensä 2150–2405 yksilöä, joista 40–90 yksilöä poronhoitoalueella ja 2110–2315 yksilöä

muualla Suomessa. Ilvespentueita arvioitiin olleen 394–435 vuonna 2021.

Koko maan mittakaavassa ilveskanta on hienoisesti kasvanut. Ilveskanta on kasvanut neljällä Suomen riistakeskuksen alueista: Etelä-Hämeessä, Etelä-Savossa, Pohjanmaalla ja Varsinais-Suomessa. Pentueiden määrä on edelliseen vuoteen verrattuna pienentynyt Kainuun ja Lapin poronhoitoalueen ulkopuolisilla alueilla, Pohjois-Hämeessä ja Uudellamaalla. Ilveskannan säilyminen edellisvuotisella tasolla on seurausta viime vuoden metsästysverotustasosta. Ilvesten luontaisessa kuolleisuudessa ei ole tapahtunut tiedossa olevia muutoksia aikaisempiin vuosiin verrattuna.

Edellä tarkoitetun Luonnonvarakeskuksen lausunnon mukaan Suomen riistakeskus Etelä-Savon toiminta-alueella oli 230-255 vuotta vanhempaa ilvestä ennen metsästyskautta 2022–2023. Arvioitu pentueiden määrä vuonna 2021 oli samaisella alueella 47-52.

Hakemusalueelta on tehty Riistavahinkorekisterin mukaan 5 ilveshavaintoa aikavälillä 1.9.2021-30.9.2022. Pentuehavaintoja on tehty yhden kerran edellä mainitulla aikavälillä. Luonnonvarakeskuksen viimeisimmän kanta-arvion mukaan alueella ei ollut erillisiä ilvespentueita. Hakemusalueelta erillisiksi tulkittuja ja hakemusaluetta sivuavia pentueita oli hakemusalueella 1 kpl.

Suomen ilveskannan hoitosuunnitelmassa todetaan, että hoitosuunnitelman päätavoitteena on ilveksen suotuisan suojelutason säilyttäminen. Hoitosuunnitelmalla pyritään sovittamaan yhteen yhtäältä ilvesten elinalueilla asuvien ja toimivien kansalaisten tarpeet sekä toisaalta ilveskannan suojelun tarpeet.

Ilveskannan suotuisan suojelutason säilyttämisessä kyse on ilveskannan elinvoimaisuuden turvaamisesta ja samalla siitä, että ilvesten elinalueilla asuvien kansalaisten eri tarpeet ja näkemykset ja sosiaalinen kestävyys huomioidaan. Ilveskannan hoitosuunnitelmassa kuvataan keskeiset toimenpiteet, joiden tavoitteena on turvata elinvoimainen ilveskanta osana suomalaista luontoa ja ekosysteemeitä, mahdollistaa ilveskannan kestävä kannanhoidollinen metsästys sekä vastata ilvesten aiheuttamiin taloudellisiin ja sosiaalisiin haasteisiin kuten poro- ja kotieläinvahinkoihin. Suunnitelmalla vastataan myös Suomea koskeviin kansainvälisiin velvoitteisiin.

Kannanhoitosuunnitelmalla ja maa- ja metsätalousministeriön vuosittain asetuksella vahvistettavalla metsästettäväksi sallittujen yksilöiden enimmäismäärällä voidaan taata se, että yksittäisten poikkeuslupien vuosittainen yhteisvaikutus ei haittaa lajin kannan suotuisan suojelun tason säilyttämistä kannan luontaisella levinneisyysalueella. Kannanhoidollisen metsästyksen enimmäismäärä pohjautuu ajantasaisiin tieteellisiin selvityksiin ja populaatiomallin laskelmiin. Luonnonvarakeskuksen laatima populaatiomalli tuottaa nimenomaan ennusteen ilveskannan kehityksestä havaitun kannankehityksen ja verotusmäärien perusteella. Käytetty malli on antanut hyvät lähtökohdat analysoida Suomen ilvesten kannankehityksen viimeisen viidentoista vuoden aikaisia vaiheita.

Suomen 2019 EU:n komissiolle toimittamassa kansallisessa luontodirektiivin 17 artiklan mukaisessa lajiarvioinnissa 2013–2018 ilves arvioitiin levinneisyytensä ja populaatiokoon perusteella olevan suotuisan suojelun tasolla. Myös edellisessä arvioinnissa ajanjaksolla 2007–2012 ilves

oli suotuisalla suojelun tasolla. Ilves ei ole myöskään uhanalainen laji Suomessa ns. punaisen kirjan IUCN-luokittelun mukaisesti (Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019).

Lisäksi on huomioitava, että poronhoitoalueen ulkopuolisen alueen verotusprosentti olisi koko asetuksen salliman saalismäärän toteutuessa 14 % (320 yksilöä). Käytännössä poikkeusluvista on jäänyt joka pyyntikausi osa käyttämättä, joten verotusprosentti jää edellä mainittua arvoa alhaisemmaksi. Luonnonvarakeskus on mallintanut tieteellisesti ns. maksimimetsästysverotustason, joka on 2010–2017 aineiston mukaan n. 15 % poronhoitoalueen ulkopuolella. Populaatiomallin ja ennustemallin tekninen kuvaus on raportoitu julkaisussa: Ilveskanta Suomessa 2019, Luonnonvara- ja biotalouden tutkimus 47/2019. Julkaisun mukaan, jos populaatioon ei kohdistu kuolleisuutta, populaation luonnollinen kasvukerroin kasvattaa ilvespopulaatiota noin 20 % vuodessa. Populaation toteutunut kasvu pysähtyy, kun poistettava yksilömäärä on yhtä suuri kuin luontainen kasvu. Tästä voidaan johtaa suurin mahdollinen vuotuinen poistettujen yksilöiden osuus, jolla populaatio todennäköisimmin pysyy vakaana eli maksimiverotus (MSY, engl. maximum sustainable yield). Maksimiverotusosuudeksi malli tuotti 16 % arvioidusta kannasta 1998–2018 aineistolla. Jos mallin tarkastelun lähtökohdaksi otetaan vuosi 2010, tuottaa malli maksimiverotusosuudeksi 15 % arvioidusta kannasta.

Tämän poikkeuslupapäätöksen perusteena on hakemusalueen ilveskannasta käytettävissä olevat Luonnonvarakeskuksen antamat tiedot ja muutoin saadut tiedot sekä Suomen ilveskannan hoitosuunnitelmassa esitetyt tiedot ja linjaukset, jolloin Suomen riistakeskus katsoo, että vaikka edellä annetut tiedot mahdollistaisivat poikkeuslupan myöntämisen siten, että suotuisa suojelun taso ei vaarannu, Suomen riistakeskus on päättänyt hylätä hakemuksen.

Hylkäävän päätöksen perustelut

Luonnonvarakeskuksen tekemä arvio ilveskannan runsaudesta, lisääntymisestä ja ennuste ilveskannan kehityksestä pohjautuu pääasiallisesti pentuehavaintoihin.

Luonnonvarakeskuksen viimeisimmän arvion mukaan hakemusalueella ei ollut erillistä ilvespentuetta ja Riistavahinkorekisterin mukaan vain yksi pentuehavainto. Hakemusalue ei Suomen riistakeskuksen näkemyksen mukaan siten ole erityisen tiheän ilveskannan aluetta. Alueella elävien aikuisten ilvesten liikkuvuus on suurta, joten aikuisia ilveksiä koskevista havainnoista on hyvin vaikea tehdä johtopäätöksiä ilveskannasta.

Suomen riistakeskus on linjannut, että ilvestä koskevat kannanhoidolliset poikkeusluvut kohdennetaan alueille, joissa ilveskanta on Luonnonvarakeskuksen antamien tietojen mukaan tiheä. Poikkeuslupien kohdentamisessa on huomioitu eräillä alueilla ilveskannan kehityksessä tapahtuneita muutoksia Suomen riistakeskuksen aluetoimistojen toimialueilla.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n 3 momentin mukaan metsästyslain 41 a §:n 3 momentin mukaisia poikkeuslupia tulee myöntää vain lajin vahvalla esiintymisalueella tapahtuvaan metsästykseseen. Täten on katsottu, ettei ilveskanta kyseisellä

alueella ole niin suuri, että haettu poikkeuslupa voitaisiin myöntää metsästyslain 41 a §:n 3 momentin nojalla (vrt. Pohjois-Suomen hallinto-oikeuden ratkaisu Dnro 10930/14/7305, 15.12.2014 ja ns. poikkeuslupa-asetuksen 4 §:n 3 momentti). Suomen riistakeskus katsoo myös, että haettua pienemmän määrän myöntämiseenkään ei ole edellytyksiä hakemusalueen ilveskannasta saatavien tietojen perusteella.

Näistä edellä mainituista syistä johtuen tämä päätös on kielteinen (kuten jotkin muutkin päätökset) ja eräissä muissa päätöksissä poikkeuslupan nojalla metsästettävien ilvesten määrää on jouduttu rajaamaan haetusta.

Loppuyhteenveto

Hakijalle ei myönnetä metsästyslain 41 a §:n 3 momentissa tarkoitettua poikkeuslupaa ilveksen metsästämiseen. Suomen riistakeskus on tehnyt päätöskohdasta ilmenevän päätöksen edellä mainituilla perusteilla ja ottaen huomioon oikeusohjeissa mainitut säännökset.

Oikeusohjeet

Päätöstä tehtäessä on sovellettu seuraavia oikeusohjeita:

metsästyslain (615/1993) 37 §:n 3 momentti, 41 §:n 1 ja 4 momentti, 41 a §:n 1 ja 3 momentti ja 90 §, riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 4 momentti ja 31 §:n 2 momentti, metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) 1 §:n 1 momentti, 3 §:n 1 momentin 3 kohta, 4 §:n 1 ja 3 momentti ja 5 §:n 2 momentti, valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §, 11 a § ja 11 b §, poikkeusluvalla sallittavasta ilveksen metsästyksestä metsästysvuonna 2022-2023 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (856/2022) 1-2 §, , Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuosina 2022 ja 2023 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (902/2021) 1 §:n 1 momentin 9 kohta.

Muutoksenhaku

Suomen riistakeskuksen päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta alueella toimivaltaiselta hallinto-oikeudelta kirjallisella valituksella. Valitusosoitus on päätöksen liitteenä.

Käsittelymaksun määräämisen osalta valittaja voi vaatia valtion maksuperustelain (150/1992) 11 b §:n nojalla oikaisua Suomen riistakeskukselta. Oikaisuvaatimusosoitus on päätöksen liitteenä.

LISÄTIEDOT

Lisätietoja päätöksestä antaa:

Lauri Peippo 0294312213 lauri.peippo@riista.fi

SUOMEN RIISTAKESKUS
Julkiset hallintotehtävät

Sauli Härkönen
Julkisten hallintotehtävien päällikkö

Lauri Peippo
ma. riistasuunnittelija

Päätös on allekirjoitettu koneellisesti riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 5 momentin nojalla.

Päätös hakijalle sähköisen palvelun kautta.

JAKELU

Tiedoksi:
SAVONRANNAN RIISTANHOITOYHDISTYS
ENONKOSKEN RIISTANHOITOYHDISTYS
KERIMÄEN RIISTANHOITOYHDISTYS
ITÄ-SUOMEN POLIISILAITOS
METSÄHALLITUS ERÄVALVONTA
ETELÄ-SAVON LUONNONSUOJELUPIIRI

MAKSU

Käsittelymaksu 200.00 EUR

VALITUSOSOITUS

(Riistahallintolaki 31.1 §)

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen.

Valituksen sisältö

Valituksessa on ilmoitettava

- päätös, johon haetaan muutosta
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi
- vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan

Valituksessa on lisäksi ilmoitettava valittajan nimi ja yhteystiedot. Jos puhevaltaa käyttää valittajan laillinen edustaja tai asiamies, myös tämän yhteystiedot on ilmoitettava.

Valituksessa on ilmoitettava myös se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite).

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä:

- valituksen kohteena oleva päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.
- asiamiehen valtakirja, jollei oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa toisin säädetä

Valituksen tekeminen ja valitusajankohda

Valituksen saa tehdä sillä perusteella, että päätös on lainvastainen.

Valitus on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Valitusajan laskeminen alkaa tiedoksisaantipäivää seuraavasta päivästä.

Tiedoksisaantipäivä lasketaan seuraavasti:

- jos päätös on postitettu tavallisena kirjeenä, sen katsotaan annetun tiedoksi seitsemäntenä päivänä postituspäivästä, jollei muuta ilmene
- jos päätös on annettu tiedoksi sähköisenä viestinä, sen katsotaan annetun tiedoksi kolmantena päivänä viestin lähettämisestä, jollei muuta näytetä
- jos päätös on lähetetty postitse saantitodistusta vastaan, tiedoksisaantipäivä ilmenee saantitodistuksesta
- jos päätös on luovutettu asianomaiselle, asianomaisen asiamiehelle tai lähetille, tiedoksisaantipäivä ilmenee päätöksessä olevasta leimasta
- jos päätös on toimitettu tiedoksi muulla tavalla jollekin muulle henkilölle kuin päätöksen saajalle (sijaistiedoksianto), katsotaan päätöksen saajan saaneen päätöksen tiedoksi kolmantena päivänä tiedoksianto- tai saantitodistuksen osoittamasta päivästä

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa toimivaltaiselle hallintotuomioistuimelle. Valituksen voi toimittaa hallinto-oikeudelle henkilökohtaisesti, lähetin tai asiamiehen välityksellä. Valituksen voi toimittaa myös postitse, sähköpostitse tai telekopiona hallinto-oikeuden kirjaamoon, tai sähköisen asiointipalvelun kautta (<https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>). Valitusasiakirjojen on oltava perillä hallinto-oikeudessa valitusajan viimeisenä päivänä klo 16.15 mennessä. Postittaminen tai muu toimittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Jos valitusajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto, valitusajankohda jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän viraston aukioloajan päättymiseen.

Käsittelymaksu

Hallinto-oikeuden päätöksistä peritään oikeudenkäyntimaksu tuomioistuinmaksulain (1455/2015) mukaisesti. Oikeudenkäyntimaksua ei peritä, jos hallinto-oikeus muuttaa valituksenalaista päätöstä muutoksenhakijan eduksi.

Hallinto-oikeuden osoite

Postiosoite: Itä-Suomen hallinto-oikeus, PL 1744, 70101 Kuopio
 Käyntiosoite: Itä-Suomen hallinto-oikeus, Minna Canthin katu 64, Kuopio
 Sähköposti: ita-suomi.hao@oikeus.fi
 Puhelin: 029 56 42502 Faksi: 029 56 42501

OIKAISUVAATIMUSOSOITUS

Maksuvelvollinen, joka katsoo, että valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §:n sekä Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuosina 2020 ja 2021 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1319/2019) 1 §:n perusteella määrätyn maksun määrittämisessä on tapahtunut virhe, voi vaatia siihen valtion maksuperustelain 11 b §:n nojalla oikaisua. Oikaisuvaatimus on tehtävä kirjallisesti.

Oikaisuvaatimuksen sisältö

Oikaisuvaatimuksessa, joka osoitetaan Suomen riistakeskukselle, on ilmoitettava seuraavat asiat:

- vaatimuksen tekijän nimi ja tarvittavat yhteystiedot (postiosoite ja puhelinnumero tai sähköpostiosoite, joihin asiaa koskevat ilmoitukset voidaan toimittaa)
- päätös, johon haetaan oikaisua, sekä se, millaista oikaisua vaaditaan ja millä perusteilla sitä vaaditaan.

Jos vaatimuksen tekijän puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos oikaisuvaatimuksen laatijana on joku muu henkilö, oikaisuvaatimuskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi ja tarvittavat yhteystiedot.

Oikaisuvaatimuskirjelmän liitteet

Oikaisuvaatimuskirjelmään on liitettävä:

- päätös, johon maksun periminen perustuu, alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- todistus siitä, minä päivänä päätös on annettu tiedoksi, tai muu selvitys oikaisuvaatimusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin vaatimuksen tekijä vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu Suomen riistakeskukselle
- asiamiehen valtakirja, mikäli asiamiehenä ei toimi asianajaja tai yleinen oikeusavustaja.

Oikaisuvaatimusaika

Oikaisuvaatimus on tehtävä kuuden kuukauden kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Jos oikaisuvaatimusta ei ole tehty määräajassa, oikaisuvaatimus jätetään tutkimatta.

Oikaisuvaatimuskirjelmän toimittaminen

Oikaisuvaatimuksen voi toimittaa Suomen riistakeskukselle henkilökohtaisesti, postitse maksettuna postilähetyksenä taikka asiamiestä tai lähettiä käyttäen. Postittaminen tai muu toimittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Oikaisuvaatimuksen on saavuttava Suomen riistakeskukselle ennen kuuden kuukauden määräajan päättymistä, jotta vaatimus voidaan tutkia. Jos määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto, määräaika jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän.

Käsittelymaksu

Oikaisuvaatimukseen annettava päätös on maksuton.

Yhteystiedot

Suomen riistakeskuksen yhteystiedot löytyvät päätöksen etusivulta.